

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

55733

Patent dodatkowy
do patentu _____

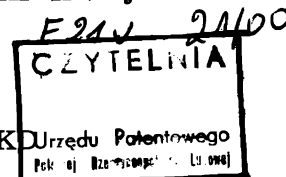
Zgłoszono: 05.IX.1966 (P 116 341)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 30.VIII.1968

Kl. 21 f, 87

MKP-H-01-j

Współtwórcy wynalazku: Jan Audycki, Witold Ungier

Właściciel patentu: Zakłady Metalowe Skarżysko Przedsiębiorstwo Państwowe, Skarżysko (Polska)

Oprawa wewnętrzna do świetlówek

1 Przedmiotem wynalazku jest oprawa wewnętrzna do świetlówek, przystosowana do zawieszania za pomocą wieszaków lub do przymocowania bezpośrednio do sufitu jako plafoniera. Dotychczas znane oprawy do świetlówek są przystosowane do zawieszania za pomocą rurek, bądź innych urządzeń zawieszających, lub też przystosowane do przykręcania bezpośrednio do sufitu.

Rozwiązania te są niedogodne gdyż wymagają produkowania opraw o różnych odmianach, w zależności od sposobu zawieszania. Przedstawiona oprawa według wynalazku wad tych nie posiada, ponieważ może być zawieszana zależnie od potrzeby, bądź za pomocą rurki, bądź też po jej odjęciu przymocowana bezpośrednio do sufitu za pomocą np. wkrętów.

Po zamocowaniu oprawy do sufitu, ponowne jej odjęcie lub zawieszenie, nie wymaga już stosowania narzędzi w przeciwieństwie do znanych opraw tego typu.

Obok wyżej wymienionych zalet oprawa ta charakteryzuje się estetycznym wyglądem.

Ponadto dzięki zastosowaniu na osłony boczne i na kratkę dolną tworzywa sztucznego znacznie zmniejsza się ciężar oprawy. Oprawa według wynalazku uwidoczniła jest na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój podłużny, fig. 2 — przekrój poprzeczny, fig. 3 — widok trzpienia 9 w powiększeniu w pozycji „demontażu” to jest w momencie wypychania go przez sprężynę 10 z

2 otworu podstawy 2, a fig. 4 — trzpień 9 w pozycji „praca” gdy zespala on nierozłącznie osadę 8 z podstawą 2.

Oprawa według wynalazku składa się z podstawy 2 o przekroju ceowym wykonanej z blachy stalowej. Do wewnętrznej strony podstawy przymocowane są znanym sposobem elementy elektrycznego układu zasilającego jak dławiki, kondensator i zapłonnik, a ponadto sprężyna 10 do mocowania rozłącznego układu zawieszania.

Podstawa 2 z przytwierdzonymi do niej elementami elektrycznego układu zasilającego wmontowana jest jako pokrywa na belkę trapezową 1 tak, że elementy elektrycznego układu zasilającego zostają umieszczone w belce trapezowej 4. Belka trapezowa 1 wykonana jest np. z blachy stalowej, posiada kształt korytka o przekroju zbliżonym do trapezu. Belka trapezowa 1 oraz podstawa 2 są połączone ze sobą za pomocą śruby 3 dzięki czemu elementy elektrycznego układu zasilającego zostały osłonięte na całej długości oprawy. Połączone ze sobą podstawa 1 i belka trapezowa 2, stanowią główną konstrukcję nośną oprawy.

25 Boki belki trapezowej 1 zawierającej elementy elektrycznego układu zasilającego są zamknięte ściankami poprzecznymi oprawy 5, które są połączone w znany sposób np. przy pomocy wkrętów z podstawą 1 i belką trapezową 2, a ponadto są częścią nośną dla osłon bocznych 6 oprawy.

Oprawki świetlówek 4, są umieszczone w wyjęciach wykonanych w belce trapezowej 1 i są przymocowane do niej w znany sposób np. przy pomocy wkrętów.

Oslony boczne 6 są wykonane z materiału przezroczystego np. „metapleksu” o odpowiednio wyprofilowanej przynajmniej jednej stronie powierzchni osłon, celem właściwego rozpraszania światła w płaszczyźnie poziomej.

Oprawa jest od dołu zamknięta kratką rozpraszającą 7, wykonaną z klejonych pasków z tworzywa sztucznego, względnie metodą wtryskową. Stosunek długości ścianki kratki, do jej wysokości jest tak dobrany, aby gwarantował optymalną wielkość kąta ochrony oka w strefie chronionej.

Kratka rozpraszająca 7 jest swobodnie założona do wnętrza oprawy i opiera się w odpowiednio wyprofilowanymi bocznymi krawędziami o wygięte krawędzie osłony bocznej.

Opisany wyżej zestaw elementów stanowi główny korpus oprawy. Zespół zawieszenia oprawy składa się z zawieszenia 12, dwóch nakrętek 11, obsady 8 wraz z przynitowanymi do niej trzpieniami 9. Połączenie obsady 8 z rurą zawieszenia 12 odbywa się przy pomocy dwóch nakrętek 11.

Połączenie obsady 8 z podstawą oprawy 2 a tym samym z korpusem oprawy odbywa się przez włożenie przymocowanych na stałe do obsady 8, trzpieni 9 do kształtowych podłużnych otworów o niejednakowej szerokości np. przypominających kształt dziurki od klucza, w podstawie 2 i przesunięcie ich do oporu w kierunku od zamocowania sprężyny 10.

Trzpień 9 które zostały przesunięte w zwężenie kształtowego otworu w podstawie 2 główkami swymi zespalaają w sposób rozłączny obsadę 8 z podstawą 2. Trzpień znajdują się obecnie w pozycji „praca” pokazanej na fig. 4 rysunku.

Sprężyna 10, dzięki ukształtowanym progom zabezpiecza trzpień 9 przed niepożądanym przesunięciem, a ponadto przy montażu samoczynnie ustala wzajemne położenie obsady 8 i podstawy 2. W ten sposób oprawa jest przygotowana do zawieszenia jej na haku sufitu.

W przypadku gdy zachodzi potrzeba zamocowania oprawy bezpośrednio do sufitu, należy od niej odłączyć zespół zawieszenia 12. W tym celu obsadę 8, wraz z przytwierdzonymi do niej trzpieniem 9 przesuwamy w kierunku do zamocowania sprężyny 10. Trzpień 9, przesuwa się w kształtowym podłużnym otworze w podstawie 2 pokonując pierwszy próg sprężyny 10 dochodzi do oporu drugiego progu sprężyny 10. W tym miejscu zwanym pozycją „demontażu” pokazanym na fig. 4 rysunku, kształt otworu pozwala na wyjęcie trzpienia 9 z podstawy 2. Trzpień zostaje wypchnięty sprężyną 10, dzięki czemu obsada 8 zostaje odłączona od podstawy 2.

Z odłączonej obsady 8, odłącza się rurę zespołu zawieszenia 12, przez odkręcenie nakrętek 11, a następnie przykręca się obsadę 8 za pomocą wkrętów bezpośrednio do sufitu.

Połączenie korpusu oprawy z obsadą 8 przymocowaną do sufitu, odbywa się sposobem wyżej opisanym.

Zastrzeżenia patentowe

1. Oprawa wewnętrzna do świetlówek przystosowana do zawieszenia za pomocą wieszaków lub do przymocowania bezpośrednio do sufitu, **znamienna tym**, że do dołączania zespołu zawieszania (12) do oprawy, odejmowalna obsada (8) zespołu (12) posiada przytwierdzone do niej trzpień (9) z łbem płaskim, które po włożeniu w kształtowe szczeliny niejednakowej szerokości w podstawie (2) oprawy i po przesunięciu wzdłuż podstawy w węższą część szczeliny zespalaają połączeniem rozłącznym obsadę (8) z podstawą (2).
2. Oprawa wewnętrzna według zastrz. 1, **znamienna tym**, że zaopatrzona jest w sprężynę płaską (10) przymocowaną wzdłużnie do podstawy (2) od strony spodniej ścianki podstawy, posiadająca po dwa wygięcia do ustalania trzpienia (9), a wraz z nim obsady (8) w dwóch pozycjach, to jest dla zespolonego stanu oprawy i dla demontażu.

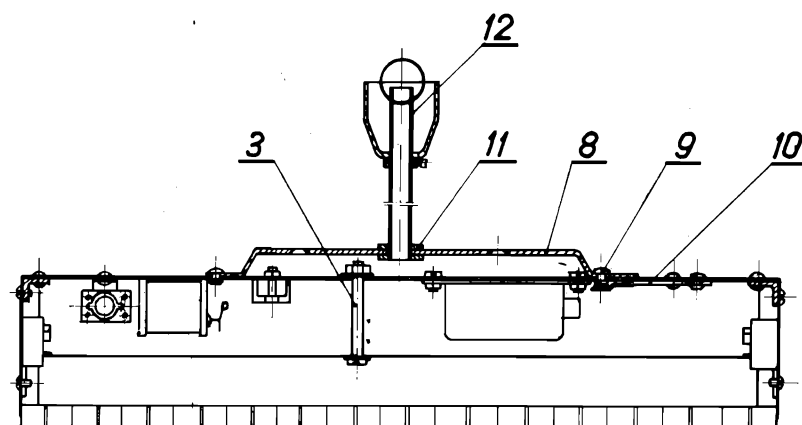

Fig. 1

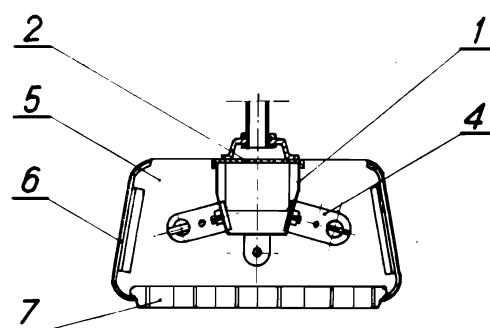

Fig. 2

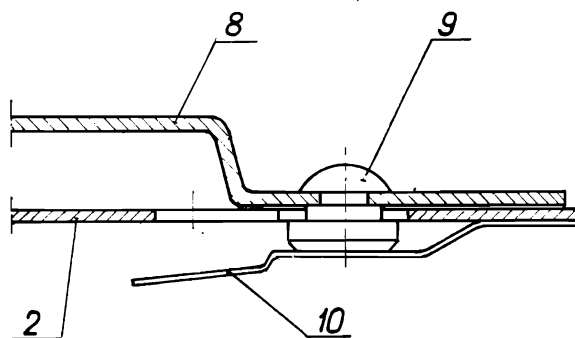

Fig 3

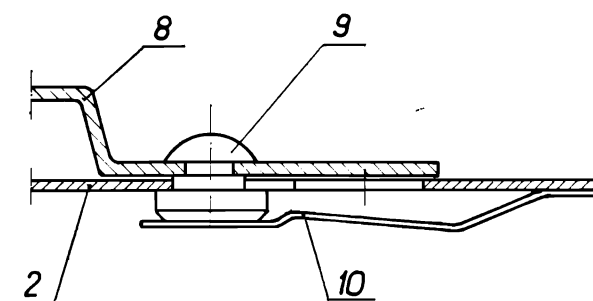

Fig 4